

שִׁירָה פֶּסַח

ולשוננו רינה 03-6744906 * טעון גניזה

שִׁירוֹן פֶּסַח

תוכן מ-א עד 136

א1 פסח שירון שער ומפתח קבצים

1-2

ד1 שירון פסח עמוד 1 מנוקד פוזן

3

א1 שיר משירון פסח 1 מעבדות לחירות מאת ש זילברברג

שיר

א1 שיר משירון פסח 1ב כמונה כוכבים אבריימי

שיר

א1 שיר משירון פסח 1ג שנים עשר שבטים אבריימי

שיר

ד2 שירון שמות עמוד 2 מנוקד פוזן

4

א2 שיר משירון פסח 2ב עיניו וליבו לעמו

שיר

ד3 שירון פסח בנים עמוד 3 מנוקד פוזן

5

ד3א שירון פסח בנות עמוד 3 מנוקד פוזן

6

ד4 שירון פסח עמוד 4 מנוקד פוזן

7

ד5 שירון פסח עמוד 5 מנוקד פוזן

8

א5 שיר משירון פסח 5ב משה בתיבה אבריימי

שיר

ד6 שירון פסח

9

ד7-8 שירון פסח מנוקד פוזן

10-11

א7 שיר משירון פסח 7א המלך הנאמן

שיר

ב7 שיר משירון פסח 7ג כוסות גאולה

שיר

א8 שיר משירון פסח 8א עשר מכות

שיר

ד9 שירון פסח עמוד 3 מנוקד פוזן

12

ד9א שיר משירון פסח 9א מכת ערוב

שיר

ד9ב שיר משירון פסח 9ב מכת דבר

שיר

ד9ג שיר משירון פסח 9ג מכת שחין

שיר

ד10-א- שירון פסח בנים בנות עמוד 10 מנוקד פוזן

13-14

ד10א שיר משירון פסח 10ב מכת ארבה

שיר

ד11-א- שירון פסח בנים בנות עמוד 11 מנוקד

15-16

ד12 שירון פסח עמוד 12 מנוקד פוזן

17

ד12 שיר משירון פסח 12ב 4 כוסות גאולה אבריימי

שיר

ד13-14-15 שירון פסח עמוד 13-15 מנוקד

18-20

שִׁירוֹן פֶּסַח

מַעֲבָדוֹת לַחֲרוּת / לַחַן וּמִלִּים ש. זִלְבֶּרְבֶּרְג*

א.

עוֹד לִבְנָה, עוֹד לִבְנָה

עוֹד אֶחָד וְעוֹד.

עוֹד לִבְנָה עוֹד לִבְנָה

אֵין כַּח לַעֲבַד!...

פִּזְמוֹן:

*נוֹשָׁאִים הַיְּהוּדִים

עֵינִים לַשָּׁמַיִם,

מְתִי מְתִי מְתִי..

נִצָּא כָּבֶד מִמִּצְרַיִם...

ב.

מִים בְּדִלִי, מִים בְּדִלִי

עוֹד אֶחָד וְעוֹד.

מִים בְּדִלִי, מִים בְּדִלִי

אֵין כַּח לַעֲבַד!...

פִּזְמוֹן:

ג.

שֶׁק עַל הַגֵּב, שֶׁק עַל הַגֵּב

עוֹד אֶחָד וְעוֹד.

שֶׁק עַל הַגֵּב, שֶׁק עַל הַגֵּב

אֵין כַּח לַעֲבַד!...

פִּזְמוֹן:

שְׁמַעְתָּ, שְׁמַעְתָּ צַעֲקָתֵינוּ!

קִבַּלְתָּ, קִבַּלְתָּ תַּפְלָתֵינוּ!

מִמִּצְרַיִם גְּאֻלְתֵּנוּ,

מִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתֵנוּ

מִמִּצְרַיִם, מִמִּצְרַיִם...

*דִּי, דִּי יְהוּדִים

לֹא תִהְיוּ עוֹד עֲבָדִים...

כְּמוֹנָה כּוֹכָבִים

(ע"פ מִנְגִּינַת "אֲדוֹן יִצְרָר הָרַע")

מִתְחִילָה פִּרְשֵׁת שְׁמוֹת

בְּשִׁמְתָם שֶׁל הַשְּׁבָטִים

שִׁירְדוּ-עִם יַעֲקֹב אֲבִיהֶם.

לָמָּה מִזְכִּיר-שׁוֹב, ה' בְּנֵי יַעֲקֹב?

מִפְּנֵי חֲבָתוֹ אֲלֵיהֶם.

כְּמוֹ אֶסְף יָקָר

מוֹנָה אִתָּם כְּמוֹ כּוֹכָבִים,

קוֹרָא אִתָּם בְּשִׁמוֹת,

כְּשֶׁנִּכְנָסִים וְכְשִׁיוֹצְאִים.

יַעֲקֹב הָיָה כְּמוֹ שְׁמֵשׁ וּבְנָיו כְּמוֹ כּוֹכָבִים

שֶׁהֵאִירוּ בְּמִצְרַיִם לְכָל הַיְּהוּדִים,

לְתֵת לָהֶם כַּח לַגּוֹף וְלַנְּשָׁמָה,

לֹא לְהַתִּיזָאשׁ בַּגְּלוּת הַחֲשׂוּכָה.

לוֹ לוֹ לוֹ לוֹ לוֹ לוֹ...

שְׁנֵים עָשָׂר הַשְּׁבָטִים

(לְנֶגוֹן "קָלִי..קָלִי..לָמָּה")

רְאוּבֵן, שְׁמֵעוֹן, לֵוִי, יְהוּדָה, יִשָּׁשְׁכָר, זְבֻלּוֹן,

דָּן, נַפְתָּלִי, גָּד, אֲשֶׁר, יוֹסֵף וּבִנְיָמִין.

אֲלֵעָתָה קִינְדֵּעַר פּוֹן יַעֲקֹב זְעִנְעוּ גְרוּיִסֶּע צְדִיקִים...

הַמִּלְאָךְ הַגָּאֵל אִתִּי... מִכָּל רָע

יִבְרָךְ אֶת הַנְּעָרִים וְיִקְרָא בָהֶם שְׁמִי...

וְשֵׁם אֲבֹתִי... אֲבָרְהָם וְיִצְחָק

וְיִדְגוּ לָרֶב... בְּקֶרֶב הָאָרֶץ:

זֶרְעָא... חַיָּא וְקִימָא...

זֶרְעָא דִּי לֹא יִפְסוּק... וְדִי לֹא יִבְטוּל

מִפְתַּגְמֵי אוֹרִייתָא...

כּוֹן יִרְבֶּה!

* וְזַכָּנִי לְגִדֵּל בָּנִים וּבְנֵי בָנִים חֲכָמִים וְנְבוֹנִים,

אֶהְיֶה ה' יִרְאֵי אֱלֹקִים,

אֲנֹשִׁי אֶמֶת, זָרַע קֹדֶשׁ בְּה' דְּבִקִּים...

* וּמֵאִירִים אֶת הָעוֹלָם בְּתוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים

וּבְכָל מְלָאכַת עֲבוֹדַת הַבּוֹרָא...

וְרֵאָה בָּנִים לְבָנֶיךָ שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל:

ולשוננו רינה 03-6744906 *טעוו גניזה

שִׁירוֹן פֶּסַח

תַּצַּעַק! אָחִי-תַּצַּעַק!!

(בְּמַנְגִּינַת "בְּרַעֲנֵט" שְׁטִיטְלֶע בְּרַעֲנֵט!)

תַּצַּעַק! אָחִי – תַּצַּעַק!!

לָמָּה אֵיזֹב אָדִישׁ

לָמָּה שְׁתַּקִּי?

גַּם אִם לֹא יִשְׁמַע פֶּרְעָה,

וַיִּקְרָא אֶת גִּזְרָתוֹ,

זֶה לֹא סָבָה

לְשֹׁמֵר עַל שְׁקֵט,

חֲבִיבִים לַצַּעַק!

יִתְרוֹ אָמַר בְּעֹז לַפֶּרְעָה

לֹא לְהִתְחִיל עִם יִשְׂרָאֵל

אֲזַי בָּרַח חֲזָרָה לְמִדְיָן

שֶׁם לְהִנָּצֵל.

תַּצַּעַק! אָחִי, תַּצַּעַק!!

תִּרְאֶה אֶתָּה כּוֹאֵב אֶת יִשְׂרָאֵל,

כְּשֶׁעוֹשִׂים-לוֹ עוֹל-

גַּם אֶתָּה סוֹבֵל.

כִּי אַחִים קְשׁוּרִים אֲנַחְנוּ,

בָּנִים לְקַל שְׁהוּא אֲבִינוּ

אִם נִרְחַם עַל זִוְלָתָנוּ,

נִרְחַם ה' עָלֵנוּ.

כִּי אַחִים קְשׁוּרִים אֲנַחְנוּ,

בָּנִים לְקַל אֶחָד.

נִרְחַם-תָּמִיד עַל זִוְלָתָנוּ,

יִשְׁמְרֵנוּ הָקָל לְעַד...

שְׁעֲבוֹד מִצְרַיִם

(חֲזִיִּים בְּנֵט פֶּרֶשֶׁת שְׁמוֹת)

רַע וְמַר לְיִשְׂרָאֵל
עַמִּלִּים כָּלֶם בַּפֶּרֶךְ,
מִן הַבֹּקֶר עַד הַלַּיִל
כְּמַצּוֹת פֶּרְעָה הַמֶּלֶךְ.

נְעָרִים, זָקֵנִים וְטַף
כּוֹאֲבִים וּמִתְעַנִּים,
בְּשָׂדֶה לֹקֵטִים יַחְדָּיו
קֵשׁ וְתֵבֹן לִלְבָּנִים.

עֲבָדִים, עֲבָדִים
לַפֶּרְעָה מִשְׁעֲבָדִים...
נֶאֱנָקִים בְּסִבְלָם
עַל כִּי מֵר גּוֹרְלָם...

כִּדּוּ בּוֹנִים הֵם יוֹם וָלַיִל
אֶת פִּיתוּם וְאֶת רַעֲמָסָם,
וּמִיִּחְלִים-הֵם אֶל הָקָל
שִׁינְאֵל אֶתֶם בְּנִים.

וְאֵלֵינוּ הֵם זֹעֲקִים
"זָכֹר בְּרִיתְךָ לְאַבְרָהָם
הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹקִים
אֲנָא, פְּדֵה הָעָם!"
פִּזְמוֹן..

מִצִּינִים

(עַל פִּי מַנְגִּינַת "קָה רַבּוֹן עוֹלָם")

בְּתוֹךְ הַגְּלוּת הַקָּשָׁה
בְּמִצְרַיִם הַנּוֹרָאָה,
בֵּין מִצְרַיִם רָשָׁעִים מִשְׁחָתִים,
נִשְׁמְרוּ הַיְּהוּדִים שְׁלָמִים.
הֵם לֹא הִתְעַרְבוּ בְּגוֹיִם,
כִּי נִזְקְרוּ בְּשִׁלְשָׁה דְּבָרִים:
הֵם לֹא שָׁנוּ שְׁמָם,

גַּם לֹא לְשׁוֹנָם,

וְלֹא שָׁנוּ אֶת

מִלְּבוּשָׁם...

ולשונו רינה 03-6744906 *טעוו גניזה

שִׁירוֹן פֶּסַח

"אכן... נודע הדבר"

(ע"פ מנגינת "רבי שמעון שמו")

יום אחד ראה משה רבנו איש מצרי
מכה באכזריות רבה לעבד יהודי.
ראה ברוח קדשו את מעשיו המגננים,
הרג אותו בשם השם ואת גופו הטמין.

למחרת ראה, יהודים מתקוטטים-
אחד הרים ידו להכות את חברו,

"למה שתכה רעך?"

הוא שאל בלב כואב.

"מי שם-אתך כשופט עלינו?"

ענה בטון נוקב.

שאל "האם-גם-אותי תהרג כמו המצרי?"

"נגיד אתך לפרעה!"

אים האיש האימתני.

הצטער משה מאד על צער היהודים.

אך עכשיו נודע לו הסבה לענויים,

ה' מסיר-שמירתו והתוצאות ברוורים.

"אכן נודע הדבר!" אמר משה בלבבו...

וברח-בניסי-ניסים למדון מפני פרעה.

"לא תשנא את אחיך"

(לפי מנגינת יגדל אלקים חי)

במקום שתשנא את חברך

בשביל דבר מה ..

תגש בלב אמיץ

לברר אתו ענין.

ה' נתן לך לב רגיש,

אך לא להתרגש.

תדון אותו לזכות

החברות או תתחזק.

אם יד ימין לא נזקקה,

ויד שמאל נפצעה,

ביד שמאל בנדאי,

לא תחזיר לה מכה!

כך עם ישראל ערבים,

כלם כגוף אחד!

*"לא תשנא את אחיך בלבבך!"...

לא תלך רכיל בעמך

(על פי מנגינה של "עוד ישמע")

"לא תלך רכיל בעמך"

לשון הרע כמו אש מתפשט

ואז כלם יודעים, כלם חושבים

כלם דנים לכף חובה.

כמה מצוות בטלת הרכיל?

יהיה לך קשה

בתשובה להתחיל.

לאן זה כבר הגיע,

מתי כבר תצטער?

תתחיל כבר מעכשיו

את הלב לטהר!!

וטהר לבנו לעבדך באמת

ולשוננו רינה 03-6744906 *טעון גניזה

שִׁירוֹן פֶּסַח

"אכן... נודע הדבר"

(עי"פ מנגינת "רבי שמעון שמו")

יום אחד ראה משה רבנו איש מצרי
מכה באכזריות רבה לעבד יהודי.
ראה ברוח קדשו את מעשיו המגננים,
הרג אותו בשם השם ואת גופו הטמין.
למחרת ראה, יהודים מתקוטטים-
אחד הרים ידו להכות את חברו,
"למה שתכה רעה?"
הוא שאל בלב כואב.
"מי שם-אתך כשופט עלינו?"
ענה בטון נוקב.

שאל "האם-גם-אותי תהרג כמו המצרי?"
"נגיד אתך לפרעה!"
אים האיש האימתני.
הצטער משה מאד על צער היהודים.
אך עקשיו נודע לו הסבה לענויים,
ה' מסיר-שמירתו והתוצאות ברוורים.
"אכן נודע הדבר!" אמר משה בלבו...
וברח-בניסי-ניסים למדון מפני פרעה.

לא תלך רכיל בעמך

(על פי מנגינה של "עוד ישמע")

"לא תלך רכיל בעמך"
לשון הרע כמו אש מתפשט
ואז כלם יודעים, כלם חושבים
כלם דנים לכף חובה.
כמה מצוות בטלת הרכיל?
היה לך קשה
בתשובה להתחיל.
לאן זה כבר הגיע,
מתי כבר תצטער?
תתחיל כבר מעכשיו
את הלב לטהר!!

וטהר לבנו לעבדך באמת

"לא תשנא את אחיך"

(לפי מנגינת יגדל אלקים חי)

במקום שתשנאי את חברתך
בשביל דבר מה
תגשי בלב אמיץ
לברר אתה ענין.
ה' נתן לך לב רגיש,
אך לא להתרגש
תדוני אתה לזכות
החברות אז תתחזק.
אם יד ימין לא נזקקה,
ויד שמאל נפצעה,
ביד שמאל בודאי,
את לא תחזירי לה מכה!
כך עם ישראל ערבים,
כלם כגוף אחד!

"לא תשנא את אחיך בלבבך"!!...

שִׁירוֹן פֶּסַח

תחת עץ התפוח
(לפי מנגינת "אש אש אש")

אמהות דואגות,
לשדה מהר הולכות
שם לבד משאירות
תינוקות קטנטנים.
בדמעות מתפללות
לה' הטוב לישועות
אין בריקה הן פחדות
שיזרק-ליאור התינוקות!
ה' הטוב תפללות שמע
אינו מסיר מהם שמירה
שלח ה' את מלאכיו
אבו של דבש ושל חלב
בשדה כמו פרחים
צמחו בריאים וחזקים
כשגדלו הם חזרו
הביתה וכלם שמחו!

מילדות צדקניות
(ע"פ מנגינת "כד יתבין ישראל")

לשפחה ופועה
מילדות צדקניות
קרא לפתע פרעה הרשע
בקש שיהרגו התינוקים הנולדים
ונאת התינוקות יחיו
ותראינה המילדות בחוש
את האלקים ולא עשו
כאשר דבר פרעה אליהם
ותחינה התינוקים לא פחדו
אין הן מפחדות מפרעה האכזר
כי אם מהקב"ה
ויעש להן בתים
כהונה, לונה ובתי מלכות
ותראינה...

בזכות נשים צדקניות
(ע"פ מנגינת "1-2-3 אני אחשורושי")

שפחה זו היא יוכבד
התינוק היא משפחת
מנקה, רוחצת,
מלבישה כמו בבה
...אא...אא
מטפלת מסורה...מנקה...
מרים זו היא פועה
כי לתינוק פעה
בשירה היא מרגיעה,
לוחשת ש...ש...ש...
...אא...אא
מטפלת מסורה...בשירה...
גם האמהות מתעודדות ולא בזכות
מתפללות ומצפות
לכל הישועות.
הכל בזכות נשים צדקניות
מחזקות באמונה
ולכלן עוזרות...הכל....

שִׁירוֹן פֶּסַח

מִשֶּׁה בַּתְּבָה

כִּי מִן הַמַּיִם מִשִּׁיתִיהוּ

(ע"פ מנגינת "משנה קבל תורה")

דוּמָם שָׁטָה אַחוּתוֹ מָרָם
תְּבָה קִטְנָה עֲמֵדָה מֶרְחֹק
עַל מִי הַיָּאֹר, לְרֹאוֹת הַשְּׁנַחֲת הַקָּל,
וּבַתְּבָה מִשֶּׁה הַקָּטָן, עַל -אַחִיָּה מִיַּעַד לְהוֹשִׁיעַ
יָלַד צָדִיק, טָהוֹר... אֶת עַם יִשְׂרָאֵל...

עַל זֶהָב וְגַחְלִי-אֵשׁ

(לפי מנגינת "רבי שמעון שמו")

יוֹם אֶחָד יָשָׁב לוֹ פְּרָעָה עַל כֶּסֶּא מַלְכוּת.
שָׁחַק עִם הַתִּינוֹק מִשֶּׁה עַל-בֶּרֶקְיוֹ בְּעֲלִיזוֹת.
פִּתְאֹם הוֹשִׁיט הַיָּלָד אֶת יָדוֹ אֶל רֹאשׁ פְּרָעָה
הוֹרִיד הַפֶּתֶר מֵעַל-הַמֶּלֶךְ וְהַנִּים עַל רֹאשׁוֹ

בִּלְעָם הָרָשָׁע, מִיָּד בִּקוֹל קָרָא

"מַהֵר, מַהֵר נִהְרָג אוֹתוֹ

כִּי חוֹמֵד הוּא בַּמְלוּכָה"

כִּמְעַט וְהַסָּפִים - פְּרָעָה לַעֲצוֹתוֹ

אֵד ה' שָׁלַח לוֹ הַצֵּלָה בְּדַמּוֹת יִתְרוֹ...

"אֲדוֹנֵי הַמֶּלֶךְ מֵהַ תַּחֲשֹׁשׁ מִיָּלָד-תָּמִים

שֶׁסֶתֶם נִמְשָׁךְ לַכֶּתֶר הַנוֹצֵץ בִּיְהוּדִים?

הִבֵּה-נִבְדָּק הַיָּלָד אִם חָכָם, אוֹ אִם טֶפֶשׁ

נָשִׁים לוֹ קִעְרַת זָהָב וְקִעְרַת גַּחְלִי-אֵשׁ."

מִשֶּׁה בְּאַמַּת חָכָם - אֵשׁ זֶה מִסְכָּן

אֵד בָּא מִלֶּאֶד ה', וְדַחַף יָדוֹ לָשֵׁם.

אֶל פִּי הַכְּנִיס יָדוֹ, וְרָאוּ חֲכָמֵי פְּרָעָה

חֲשָׁבוּ הַיָּלָד לֹא מִבֵּין וְלֹא הָרְגוּ אוֹתוֹ...

בַּתְּיָה בַּת פְּרָעָה
הַתְּקַרְבָּה אֶל הַיָּאֹר.
שָׁמְעָה הִיא קוֹל תִּינוֹק,
מֶרְחֹק רְחֹק רְחֹק.

רַחֲמָה בַּתְּיָה מֵאֵד
עַל הַתִּינוֹק הַקָּטָן,
לְמֹרוֹת-שְׁלֶהֲצִיל אוֹתוֹ
הִנֵּה מַעֲשֶׂה מִסְכָּן.

ה' רָאָה כִּי בַּתְּיָה-הַטּוֹבָה,
רוֹצָה-כ"כ לַעֲשׂוֹת מִצְוָה-
בְּנֵס.. הָאֵרִיד-אֶת אֲמָתָה!

שִׁפְתָּהּ בַּתְּיָה,
בְּזִהְרֹת-אֶת הַתְּבָה,
רָאָתָה תִּינוֹק בֹּצֵעַר
שְׁבוּכָה מִמֶּשׁ כְּמוֹ נֶעֱר.

מַהֵר חֲפָשָׂה אִשָּׁה מִצְרִית
לְהַאֲכִיל מִהֶרֶה-אֶת תִּינוֹקָה,
אֵד..מִכָּל אִשָּׁה-מִצְרִית
הַתִּינוֹק לֹאכֵל לֹא רָצָה.

וּפִתְאֹם מָרָם אַחוּתוֹ,
הַצִּיעָה-לְבַתְּיָה בַּת פְּרָעָה
לְהִבִּיאָ לָהּ אֲמָא יְהוּדִיָּה!

בַּתְּיָה מִמֶּשׁ שָׁמְחָה,
כֹּן, תְּבִיאִי יְהוּדִיָּה!
וּמִיָּד אֲמָה יוֹכְבֵּד
הַתִּינוֹבָה לְמוֹל בַּתְּיָה.

הָאֲכִילָה אֶת מִשֶּׁה
וְהַיָּלָד מִיָּד נִרְגַּע.
אֲמָרָה שִׁתְּשֵׁלֶם לָהּ
שִׁתְּקַח אֶת הַיָּלָד לְבֵיתָהּ,
וַיִּגְדַּל-קִצַּת הַיָּלָד אֲצִלָּה
הוּא יִגְמַל וְתִבָּא בְּחִזָּרָה.
אִיזָה נֵס נִפְלֵא ה' עָשָׂה!!

חֲסִדֵּי ה' כִּי לֹא תִמּוּ כִּי לֹא כָּלוּ רַחֲמָיו! ...

שִׁירוֹן פֶּסַח

אַהֲרֹן שִׁמַּח בְּלִבּוֹ!

(על פי מנגינת "לכה דודי")

כְּשֶׁאָמַר הַקִּבְיָה לְמֹשֶׁה הַבְּשׂוּרָה,
שֶׁנִּבְחַר הוּא לְהַנְהִיג אֶת יִשְׂרָאֵל...
לֹא הִסְפִּים מֹשֶׁה-רַבֵּנוּ, מְרַב עֲנָה...
אֶת הַתְּפִקִּיד לְקַבֵּל.

הוּא דָּאָג לְאַהֲרֹן, אָחִיו הַגָּדוֹל
שֶׁלֹּא יִקַּח תְּפִקִּיד בְּמִקְוָמוֹ,
אֲדָּא אָמַר הַקִּבְיָה שֶׁאַהֲרֹן כָּבֵר שְׁמֵעַ.
וְאַהֲרֹן שִׁמַּח בְּלִבּוֹ!

אַהֲרֹן שִׁמַּח

שִׁמַּח נִבְחַר לְהַנְהִיג אֶת יִשְׂרָאֵל.
הוּא לֹא עֲצוּב, לֹא מְקַנָּא כִּי-זֶה רָצוֹן הַקֵּל
ה' שְׂבוּחֹן כְּלִיּוֹת וְלֵב...
רָאָה שֶׁאַהֲרֹן אֶת אָחִיו בְּאַמֶּת אוֹהֵב.
אַהֲרֹן נִבְחַר לִהְיוֹת כֹּהֵן גָּדוֹל
עִם "אוֹרִים וְתוֹמִים" עַל לִבּוֹ.

רְעָה נֶאֱמָן

(לפי מנגינת "שיר העץ הבודד")

רְעָה- צֹאן שֶׁם בְּמִדְבָּר לִיד סִינֵי הָהָר
בְּחֵם-הַקֶּשֶׁה הַתְּהַלֵּף הָאִישׁ מֹשֶׁה.
רְעָה עֲדָרוֹ, אֶת צֹאן יִתְרוֹ
בְּנֶאֱמָנוּת רַבָּה,
אֲדָּא לִפְתָּע בָּרַח, שֶׁה קֶטָן וְרָד.

מִן הָעֵדֶר הַתְּחַמֵּק,
הַתְּחַמֵּק, הַתְּחַמֵּק, הַתְּחַמֵּק.
רַץ מֹשֶׁה חִישׁ אַחֲרָיו, וְנִשָּׂא הַשָּׂה עֲלָיו...
לוֹ...לוֹ...לוֹ...לוֹ...לוֹ...
שָׂרָאָה הַמַּעֲשָׂה שֶׁעָשָׂה מֹשֶׁה,
אִיד מֹשֶׁה מְרַחֵם עַל שֶׁה קֶטָן
אָמַר ה': רְעָה נֶאֱמָן
בְּעַל לֵב טוֹב וְרַחֲמָן...

בְּיַד רָמָה תִּנְהַיֵּג צֹאנִי אֲדָּא תִּרְגֹּשׁ כָּל יְחִידִי
תִּרְעָה צֹאנִי- עִם יִשְׂרָאֵל וְעַל יָדָּהּ הוּא יִגָּאֵל...
לוֹ...לוֹ...לוֹ...לוֹ...לוֹ...

שִׁירוֹן פֶּסַח

אַרְבַּע כּוֹסוֹת גָּאֵלָה

(ע"פ מנגינת "יונה מצאה")

אלו ארבע, ארבע לשונות
ארבע לשונות של גאֵלָה.
כמנן אלו ארבע לשונות
שונות בליל הסדר ארבע כוסות...

"והוצאתי" אתכם מארץ מצרים.
"והצילתי" אתכם מבית עבדים.
"וגאלתי" אתכם באתות ומופתים,
**"ולקחתי"-אתכם לעם-סגלה
ואור לגוים!...

לקראת סוף ליל הסדר
ממלאים עוד כוס יין
ומזמינים אלינו אליהו הנביא.
כוס זו כנגד לשון גאֵלָה
חמישית ואחרונה, "והבאתי"
והוצאתי והצילתי... אי אי אי
וגאלתי ולקחתי אי אי אי
באלו ארבע לשונות של גאֵלָה
*הוציאנו ה' מאפלה לאורה!...

**

הַמֶּלֶךְ הַנָּאֵמָן

(ע"פ מנגינת "מה ברא ה'")

*מה אמר ה' בפרשת וארא?...
"אני ה'" – נאמן לשלם,
נאמן לשלם-שכר-טוב
לעושי רצונו.
הבטיח שניציל
את בניו היהודים,
להוציא אתם
ביד רמה מבית עבדים.
להוציא ולהציל ולגאל לבדו,
ולקחת את בני ישראל בידו,
*לתת להם תורה,
מתנה היקרה
במעמד הר סיני
להיות לו עם סגולה...

הַכֹּרֶת הַטוֹב

(ע"פ מנגינת "טומבלה")

בדם צפרדע וכנים
דבר חשוב אנו רואים,
עפר ויאור אינם לוקים
ביד משה איש אלקים.
כי הכנס משה ליאור
בתוך תבה היטב לשמר
גם העפר למצרי מחבוא
לשמר את משה מכעס פרעה.

אך מה כאן פשר הדברים,
עפר ויאור הם רק דוממים
ובודאי אינם מרגישים
כשמיטיבים או מבזים.

אם כן הכרת טובה
למעננו היא נועדה.
נודה לדומם וגם לאדם
בזה נתקרב לבורא העולם.

כְּבוֹד הוֹרִים

(ע"פ מנגינת "מכניסי רחמים")

"כבוד את אביך, ואת אמך"
למען יאריכון ימיה"
אבינו מלכנו,
צנה על כבוד הורינו,
לשמוע בקולם ולשרתם..
כי אבא ואמא.. אותנו מגדלים
ותורה אותנו מלמדים.

אסור להגיד על הורים דברים רעים

תמיד לענות להם בקול נעים

לא להגיד "עוד רגע"

"אין לי זמן" או "לא רוצה"

עשי את רצונם באהבה.

מצוה לעשות אתם שמחים
לגרם להם נחת ע"י מעשים טובים.
נכיר טובה לאמא, במלה ובעזרה
נזכה בעולם הזה ובעולם הבא..

שִׁירוֹן פֶּסַח

דָּם זֶה לֹא מַיִם

(ע"פ מנגינת "רבי אלימלך")

המצרים-הרשעים זרקו-לקו-למים תינוקים
והשם שלם להם גם-כן-במים.
* כל המים במצרים נהפכו פתאם לדם
מה גדול ומה נורא ה'יה סבלם...

רק-ליהודים- ה'יה-כן מים במצרים
והמצרים המסכנים בקשו אתם.

* הם בקשו מהם קצת מים
אז מיד אחת שתיים
נהפך להם המים שוב לדם...

* נמאס-למצרים מן הדם
ושלמו מיטב כסףם
ליהודים

בכדי להרוות את צמאונם.

התינוקות הטביעו במים
לכן הם נענשו-במים

ה'-שלם להם מנה אחת אפיים!

מִכַּת כְּנִים

(ע"פ מנגינת "רבי אלימלך")

ב-לי התראה

נשלח- למצרים עוד מכה

של בריאה יותר קטנה משעורה.

* כשנסו החרטומים,

לחקות מכת כנים

הם ראו בחוש את אצבע אלקים!..

המצרים הרשעים שלחו בלח יהודים

לטאטא את כל החול שבדרכים.

* הם-גם לא הרשו לרחץ

את עצמם מכל הבוץ

לכן ה' שלח להם מכת כנים...

סבלו הרשעים מאד מאד מן הכנים

שפל-היום עקצו דקרו אתם פדיו.

* הם הכריחו לטאטאות את החול ברחובות

לכן החול נהפך לכנים מרגיזים...

עֶשֶׂר מִכּוֹת

(ע"פ מנגינת "ויהי ברחצי הלילה")

אלו עשר, עשר המכות

שקבלו המצרים

כי עשו לנו צרות

אם נתבונן בכל מכה ומכה

איך ה' שלם מדה כנגד מדה

דם, צפרדע, כנים, ערב, דבר, שחין,

ברד, ארבה, חשך, מפת בכורות...

דצ"ד

דם, צפרדע, כנים

עד"ש

ערב, דבר, שחין

באח"ב

ברד, ארבה, חשך, מפת בכורות.

מִכַּת צִפְרָדַע

(ע"פ מנגינת "רבי אלימלך")

הרשעים רצו להשפיל-בני ישראל במצרים
לתפס-שרצים ורמ-שים ביצים.

* גם העבדו-אתם בלי הרף

מהבקר עד הערב

לבניי לא נתנו בכלל לישון...

אז הש-ם הצדיק שלח מכה-לרשעים

מן היאור יצאו מאו-ת צפרדעים.

* הם קפצו בכל מקום

גרמו לסבל כה איום

וימרב קוה קוה קוה

הם לא זכלו לישון!..

צִפְרָדַע

כְּנִים

שִׁירוֹן פֶּסַח

מִכַּת עֶרֶב

(ע"פ מנגינת "רבי אלימלך")

המצרים האכזריים היו שולחים יהודים
למדבריות - לצוד חיות-רעות טורפות,
*לצער ולהפחיד,
לטרוף אתם במזיד,
לכן שלח להם השם-מכת ערב...

באו עליהם חיות רעות-מפחידות,
אריות, פילים דבים ועוד ועוד.
*הם נכנסו לתוך בתים ותפסו האנשים
הם נענשו שפך עשו ליהודים...

מִכַּת שַׁחִין

(ע"פ מנגינת "רבי אלימלך")

המצרים נהנו-מיהודים-להתלוץץ
הם-זלזלו ולא נתנו להתרחץ.
ובענשם.. מכת שחין.. קבלו בגוף פצעים,
פצעים עם דם וכאבים נוראים!
חשבו מצחוק להתפוצץ, למנע מהם להתרחץ
*בסוף בכו ולהתרחץ הם לא זכלו!

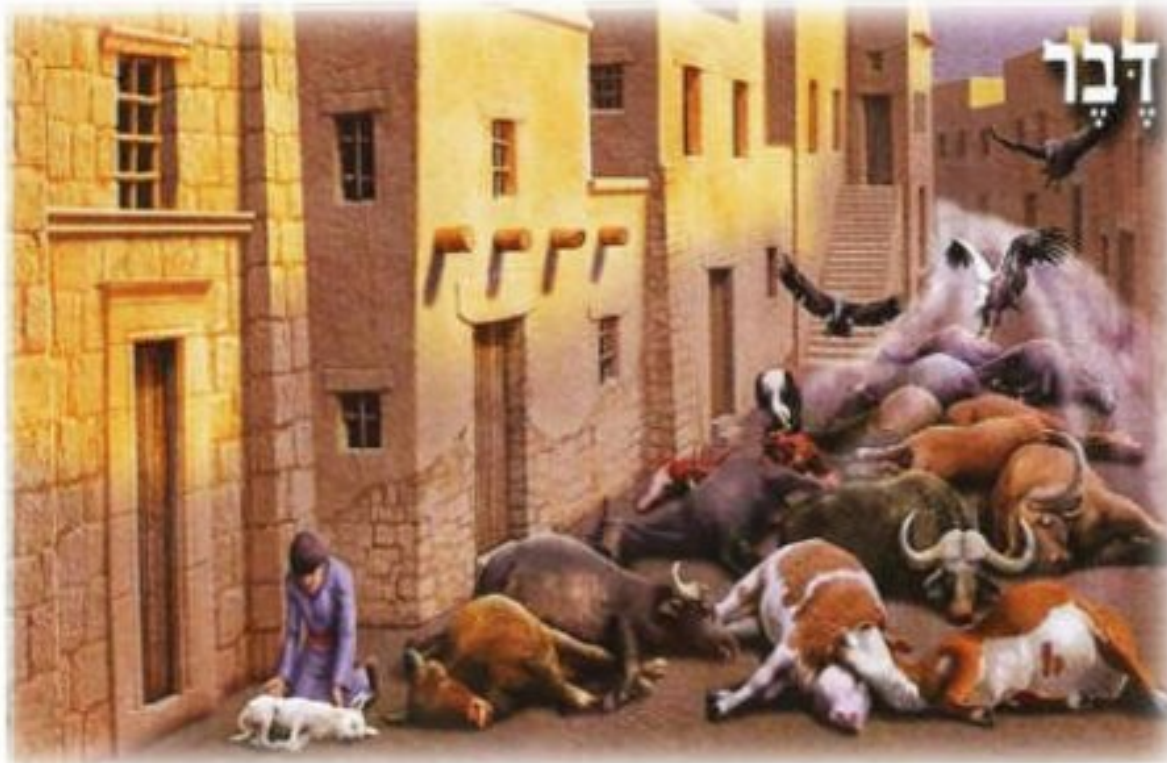
שַׁחִין

קל נקמות ה' קל נקמות... הופיע
הנשא שפט הארץ השב גמול על גאים.
לה' הישועה על עמך ברכתך סלה...

מִכַּת דָּבָר

(ע"פ מנגינת "רבי אלימלך")

המצרים-גנבו פרות וכבשים ליהודים,
רתמו-יהודי במקום פרה לעגלה.
*הם הגזימו מעל ומעבר,
ונענשו במכת דבר,
השם המית במחלה כל בהמה....

מִכַּת בָּרָד

(ע"פ מנגינת "רבי אלימלך")

המצרים היו סוקלים.. יהודים באבנים
וצועקים-עליהם בקולי קולות.
ה' שלח אש עם ברד.. וסכל אחד אחד
שלא-ישכחו הענש אף פעם לעד.
הגיע-ברד מן השמים
פגע-בצומח שבמצרים
*עם אש ומים היה ענשם נס- בכפלים!..

בָּרָד

*כי לא יטוש... ה'... עמו
ונחלתו לא יעזב.
*ה' הושיעה המלך יעננו...
ביום קראנו...:

שִׁירוֹן פֶּסַח

מִכַּת חֹשֶׁךְ-חֹשֶׁךְ מִצְרִים

(ע"פ מנגינת "ר' אלימלך")

המצרים-הקימו את-היהודים לעבודה,
בעוד-לילה כשבחוץ-עוד אפלה.
*עבדו ימים וגם לילות,
עד שעות מאחרות.

את המצרים העניש-ה' בלא לראות...

במכת-חֹשֶׁךְ במצרים לא ראו-הם בעינים
שלשה ימים, שלשה לילות, כלום לא לראות.
*היהודים באו לבדק איפה כל האוצרות
שיוכלו לפני צאתם מהם ללילות...

החֹשֶׁךְ התעבה שלשה ימים נוספים
ולא יכלו בכלל לזוז באפלה
*מי שעמד נשאר עומד, מי שישב נשאר יושב
וליהודים היתה אורה ושמחה!...

בא אל פרעה

(ע"פ מנגינת חיים בנט לפרשת נח)

בא אל "הפרעה" בתוך לבנו
לשבר את מדותינו הקשות,
כי ה' הקשה את לבנו
ותפקידנו להסיר את הקלפות.
"לא עליך המלאכה לגמר"
אך להשתדל מכרחים מאד מאד,
כי אדם לעמל ילד
והבא להטהר מסייעין לו!

*בא אל "הפרעה" עמק בפנים
לעבודתנו בעולם התקונים.
אם יגעת ומצאת תאמין,
שאתה מביא גאולה ליהודים!...

מִכַּת אֲרָבָה:

"רק את המוות הזה"

(ע"פ מנגינת "ר' אלימלך")

המצרים השתלטנים העבירו יהודים
בעבודות קשות לחרש בשדה,
*ופתאם כל השמים התקדרו מעל מצרים
בחגבים שחורים, גדולים, מסכנים!...

הכריחו יהודים לעבד בשדה
ונשברו מלעבד כל-כך קשה
*ה' הטוב שלח ארבה
לאכל הרבה הרבה
עד שלא נשאר
כל עשב בשדה!...

חֹשֶׁךְ

אֲרָבָה

שִׁירוֹן פֶּסַח

מִכַּת חֹשֶׁךְ-חֹשֶׁךְ מִצְרַיִם

(ע"פ מנגינת "ר' אלימלך")

הַמִּצְרַיִם-הַקִּימוּ אֶת-הַיְּהוּדִים לַעֲבֹדָה,
בְּעוֹד-לַיְלָה כְּשֶׁבַחֲוֶץ-עוֹד אֶפְלָה.
*עָבְדוּ זְמַיִם וְגַם לַיְלוֹת,
עַד שְׁעוֹת מֵאֲחֵרוֹת.

אֶת הַמִּצְרַיִם הֶעֱנִישׁ-ה' בְּלֹא לִרְאוֹת...

בְּמִכַּת-חֹשֶׁךְ בְּמִצְרַיִם לֹא רָאוּ-הֵם בְּעֵינֵי
שְׁלֶשֶׁה זְמַיִם, שְׁלֶשֶׁה לַיְלוֹת, כְּלוֹם לֹא לִרְאוֹת.
*הַיְּהוּדִים בָּאוּ לְבִדֵּק אֵיפֹה כָּל הָאוֹצְרוֹת
שֶׁיֻּכְלוּ לִפְנֵי צֹאֲתָם מִהֶם לַלַּוֹת...

הַחֹשֶׁךְ הִתְעַבָּה שְׁלֶשֶׁה זְמַיִם נוֹסְפִים
וְלֹא יָכְלוּ בְּכֹל לָזוֹז בְּאַפְלָה
*מִי שֶׁעָמַד נִשְׁאָר עוֹמֵד, מִי שֶׁנִּשְׁבַּח נִשְׁאָר יוֹשֵׁב
וְלַיְּהוּדִים הִיָּתָה אוֹרָה וְשִׁמְחָה!...

בֹּא אֶל פֶּרְעָה

(ע"פ מנגינת חיים בנט לפרשת נח)

בֹּא אֶל "הַפֶּרְעָה" בְּתוֹךְ לִבֵּנו
לְשֹׁבֵר אֶת מִדּוֹתֵינוּ הַקְּשׁוֹת,
כִּי ה' הַקֹּשֶׁה אֶת לִבֵּנו
וְתִפְקִידֵנוּ לְהַסִּיר אֶת הַקְּלָפוֹת.
"לֹא עָלִיד הַמְּלָאכָה לְגִמְרָה"
אֵךְ לְהַשְׁתַּדֵּל מִכְרָחִים מֵאֵד מֵאֵד,
כִּי אָדָם לְעֵמֶל יֵלֵד
וְהִבָּא לְהַטְהֵר מִסִּיעִין לוֹ!

*בֹּא אֶל "הַפֶּרְעָה" עֵמֶק בְּפָנִים
לְעֲבֹדָתָנוּ בְּעוֹלָם הַתְּקוּנִים.
אִם יִגְעַת וּמִצָּאת תִּצְאֵמִין,
שְׂאֵתָה מִבֵּיא גֹאֲלָה לַיְּהוּדִים!...

מִכַּת אֲרָבָה:

"רַק אֶת הַמּוֹת הַזֶּה"

(ע"פ מנגינת "ר' אלימלך")

הַמִּצְרַיִם הִשְׁתַּלְטָנִים הֶעֱבִידוּ יְהוּדִים
בְּעֲבֹדוֹת קָשׁוֹת לְחֹרֶשׁ בִּשְׂדֵה,
*וּפְתָאם כָּל הַשָּׁמַיִם הִתְקַדְּרוּ מֵעַל מִצְרַיִם
בְּחֻגְבִּים שְׁחֹרִים, גְּדוֹלִים, מְסַכְּנִים...

הַכְּרִיחוּ יְהוּדִים לַעֲבֹד בִּשְׂדֵה
וּנִשְׁבְּרוּ מִלְּעֵבֶד כָּל-כָּךְ קָשָׁה
*ה' הַטוֹב שֶׁלַח אֲרָבָה
לֵאכֹל הָרֶבֶה הָרֶבֶה
עַד שֶׁלֹּא נִשְׁאָר
כָּל עֶשֶׂב בִּשְׂדֵה!...

שִׁירוֹן פֶּסַח

שֶׁה לַבֵּית

(במנגינת יִשְׁנָה שֶׁשָּׂרוּ בְּסִמְנָר**)

שֶׁלֶשָׁה יָמִים לִפְנֵי שְׁנֵאָו
אֶת הַשָּׁה הֵם קִשְׂרוּ -
לַמָּטָה-כִּי ה' צִוָּה
לְקַיֵּם-בּוֹ מִצְוָה.

הַמִּצְוִים רָאוּ וְשָׁאֲלוּ
לָמָּה זֶה תִּקְחוּ-הַשָּׁה?
וְהֵם עָנוּ וְלֹא פָּחְדוּ
כִּי-כָד-גָּזַר-הַקֵּל לְיִשְׂרָאֵל.

הִגִּיעַ עַתָּה לִשְׁחֹט אֶת הַשָּׁה
בְּיַד בְּנִיָּסוֹן.
מִרְח-מִשְׁקוֹף וּמִזֻּזוֹת בְּ-דָם
וְעָרְכוּ אֶת הַשֵּׁלֶחָן.

הֵם אָכְלוּ בְּצוֹתָא הַקָּרְבָּן
עִם מִצּוֹת וּ-מִרְוִרִים
חֲגוּרִים מוֹכְנִים לְצִאתָם
לְקַחוּ-מִצּוֹת שֶׁנִּשְׁאָרוּ עַל-שֻׁכְמָם...

נִזְדָּרִיז פֶּן נִחְמִיץ

(ע"פ מנגינת "מצוה גדולה")

תִּקַּח זֹאת הַזִּכּוֹת
לְקַיֵּם בְּזִרְיוֹת
מִצְוָה שֶׁמִּזְדַּמֶּנֶת לְיָדְךָ,
כִּי הִיא מִתְנָה
תִּשְׁמַח לְקִימָה,
עֲשֵׂה אֶת רְצוֹנוֹ כְּרָצוֹנְךָ.
אִין מִחְמִיץִים אֶת הַמִּצְוָה,
כָּד אִין מִחְמִיץִים מִצְוָה.
כְּשֶׁאֲמָא מִבְּקִשְׁתָּ עֲזָרָה מִמֶּךָ,
אֵל תִּתְעַכֵּב תִּרְוֹץ בְּשִׁמְחָה...
לְפַעֲמִים נִכְנָסֶת עֲצָלוּת,
אֲתָה-לֹא מוֹצֵא אֶת הַזִּרְיוֹת,
אֵל תִּתְוֹתֶר, אֲסוּר לְהִתְנַאֵשׁ!
מַעֲכָשׁוּ נָצַל כָּל רָגַע,
לֹא לְדַאֵג כִּי אִין כָּל פִּגְעָה,
קַל שָׁמַיִם הִנֵּה בְּעֹרְךָ!!...

מִכַּת בְּכוֹרוֹת

מִכַּת בְּכוֹרוֹת

(ע"פ מנגינת "ר' אלימלך")

הַמִּצְוִים הָיוּ הוֹרְגִים יְהוּדִים בְּלִי-כָל-סִבָּה
מִתְאַכְזְרִים-אֲלֵיהֶם סֵת-ם - עַל בְּלִי מָה.
וְהִגִּיעַ הַשָּׁעָה - כְּחֻצוֹת הַלֵּילָה,
בְּכוֹרוֹת-מִצְוִים- ה' הַמִּית - בְּמִכָּה...

בְּלִיל-הַפֶּסַח שֶׁנִּשְׁבּוּ-הַיְּהוּדִים לִיד שֵׁלֶחָן
אוֹכְלִים-מִצּוֹת וּמִרְוִרִים עִם הַקָּרְבָּן,
פְּתָא-נִשְׁמַע קוֹל צִעָקָה - חֲזָקָה וְנוֹרָאָה,
בְּכָל מִצְוִים מֵת הַבְּכוֹר בְּמִשְׁפָּחָה...

דִּלְגָּה ה' הַטּוֹב עַל בְּתֵי הַיְּהוּדִים-
וְעַד-הַיּוֹם יֵשׁ לָנוּ הַכֶּרֶת הַטּוֹב.
בְּעָרְב-פֶּסַח בְּכוֹרִים צָמִים,
לָבוֹ בְּכוֹר, פְּדִיוֹן עוֹשִׂים
יֵשׁ-גַּם-מִצְוָה
שֶׁל-פֶּטֶר-חֲמוּר,
בְּכַדִּי-לְזָכֹר...

שִׁירֹן פֶּסַח

שֶׁה לַבֵּית

(במנגינת יִשְׁנָה שֶׁשָּׂרוּ בְסִמְנָר**)

שְׁלֶשָׁה יָמִים לִפְנֵי שְׁנֵי אָז
אֶת הַשָּׁה הֵם קָשְׁרוּ -
לְמִטָּה-כִּי ה' צִוָּה
לְקַיֵּם-בּוֹ מִצְוָה.

הַמִּצְוִים רָאוּ וְשָׁאֲלוּ
לָמָּה זֶה תִּקְחוּ-הַשָּׁה?
וְהֵם עָנוּ וְלֹא פָחְדוּ
כִּי-כָךְ-גָּזַר-הַקֵּל לְיִשְׂרָאֵל.

הִגִּיעַ עַתָּה לְשַׁחֵט אֶת הַשָּׁה
בִּי"ד בְּנִיכָן.

מֵרַח-מִשְׁקוֹף וּמִזֻּזוֹת בְּ-דָם
וְעָרְכוּ אֶת הַשֵּׁלֶחָן.

הֵם אָכְלוּ בְּצוּתָא הַקֶּרֶן
עִם מִצּוֹת וּ-מִרּוֹרִים
חֲגוּרִים מוֹכְנִים לְצִאתָם
*לְקַחוּ-מִצּוֹת שֶׁנִּשְׁאָרוּ עַל-שִׁכְמָם...

נִזְדַּרְזוּ פֶּן נִחְמִיץ

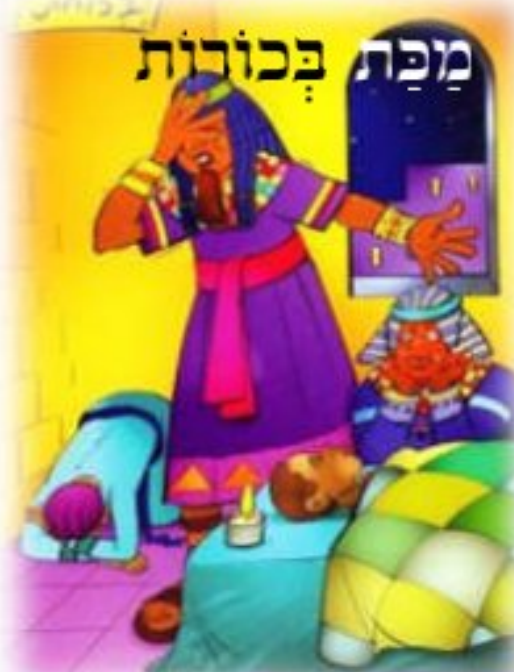
(ע"פ מנגינת "מצוה גדולה")

תִּקְחִי זֹאת הַזִּכּוֹת
לְקַיֵּם בְּזִרְיוֹת
מִצְוָה שֶׁמִּזְדַּמֶּנֶת לְיָדְךָ,
כִּי הִיא מִתְנָה
תִּשְׁמָחִי לְקִימָה,
עָשִׂי אֶת רְצוֹנִי כְּרָצוֹנְךָ.

אִין מִחְמִיצִים אֶת הַמִּצְוָה,
כָּךְ אִין מִחְמִיצִים מִצְוָה.
כְּשֶׁאֵמָּה מִבְּקִשְׁתְּ עֲזָרְתְּךָ בְּמֶדֶד,
תִּרְוָצִי בְּשִׂמְחָה אֶל תִּתְעַפְּכִי...

לְפַעֲמִים נִכְנָסֶת עֲצָלוּת,
אֶת-לֹא מוֹצֵאת אֶת הַזִּרְיוֹת,
אֶל תִּתְוֹתֶרִי, אֲסוּר לְהִתְנַאֵשׁ!
מַעֲכָשׁוּ נִצְלִי כָּל רִגְעַי,
לֹא לְדַאֵג כִּי אִין כָּל פֶּגַעַי,
*קַל שָׁמַיִם הִנֵּה בְּעֶזְרְךָ!! ...

רֹאשׁ חֲדָשִׁים

(ע"פ מנגינת "יהי החדש הזה")

הַחֲדָשׁ הַזֶּה... לָכֶם

יִהְיֶה רֹאשׁוֹן לְחֲדָשֵׁי הַשָּׁנָה.
הוּא חֲדָשׁ נִיסָן הָאֲבִיבִי שֶׁנִּקְבַּע
לְזִמְן הַתְּחִלָּה וְגִאֲלָה.

"כִּזְהָ רָאָה - וְקִדְשׁ!"

מֹשֶׁה כְּשֶׁתִּרְאָה

לְרֹאשׁוֹנָה אֶת הַמּוֹלָד.

זֶה יִהְיֶה לְךָ סִי-מֶן-שְׂרָאשׁ חֲדָשׁ כְּכֶר בָּא,
הַזִּמְן שֶׁהִיָּרַח נוֹלָד אֵאִי... יֵאֵאִי... יֵאֵאִי

*עִם יִשְׂרָאֵל נִמְשָׁל הוּא לְלִבָּנָה.

יֹדַעַת הִיא שֶׁאִין לָהּ שׁוֹם אֹר מִשְׁלָה.

כָּךְ-עַמִּי מִקְבָּלִים אֹר חַיִּים מִהַקֶּבֶץ"ה,

כִּי אִין לָנוּ-מִשְׁלָנוּ - אִין עוֹד מִלְבָּדוּ!...

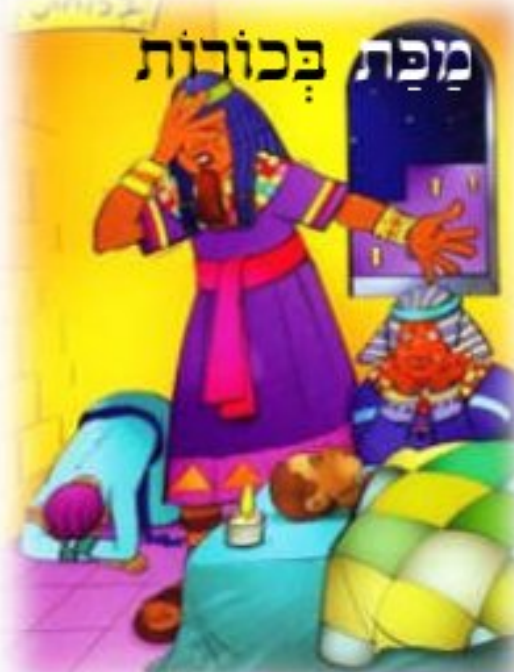
מִכַּת בְּכוֹרוֹת

(ע"פ מנגינת "ר' אלימלך")

הַמִּצְוִים הָיוּ הוֹרְגִים יְהוּדִים בְּלִי-כָל-סִבָּה
מִתְאַכְזְרִים-אֲלֵיהֶם סֵת-ם - עַל בְּלִי מָה.
*וְהִגִּיעַ הַשָּׁעָה - כְּחִצּוֹת הַלַּיְלָה,
בְּכוֹרוֹת-מִצְרַיִם- ה' הִמִּית - בְּמִכָּה...

בְּלִיל-הַפֶּסַח שֶׁנִּשְׁבּוּ-יְהוּדִים לֵיד שֵׁלֶחָן
אוֹכְלִים-מִצּוֹת וּמִרּוֹרִים עִם הַקֶּרֶן,
*פִּתְאֵם-נִשְׁמַע קוֹל צִעָקָה - חֲזָקָה וְנוֹרָאָה,
בְּכָל מִצְרַיִם מֵת הַבְּכוֹר בְּמִשְׁפָּחָה...

דִּלְגָּה ה' הַטּוֹב עַל בְּתֵי יְהוּדִים-
וְעַד-הַיּוֹם יֵשׁ לָנוּ הַכֶּרֶת הַטּוֹב.
*בְּעֶרְב־פֶּסַח בְּכוֹרִים צָמִים,
לְבֹן בְּכוֹר, פְּדִיוֹן עוֹשִׂים
יֵשׁ-גַּם-מִצְוָה
שֶׁל-פֶּטֶר-חֲמוֹר,
בְּכָדִי-לְזַכֵּר!...

שִׁירֹן פֶּסַח

אַרְבַּע כּוֹסוֹת שֶׁל גְּאֻלָּה

(ע"פ מנגינת "ושמחת בחגך")

"והוצאתי" אתכם ממצרים.
 "והצלתני" אתכם מבית עבדים.
 "ונגאלתי" אתכם בנסים ונפלאות.
 "ולקחתני" אתכם לעם - סגולה להיות.

בְּלִיל הַסֵּדֶר אַרְבַּע כּוֹסוֹת יַיִן

אַרְבַּע כּוֹסוֹת יַיִן שְׁתִּיתִי,

(1) וְכּוֹס חֲמִישִׁית גַּם מִזְגָּתִי

כּוֹסוֹ שֶׁל אֱלֹהֵי הַנְּבִיא...

(2) וְכּוֹס "וְהִבֵּאתִי" גַּם מִזְגָּתִי

לכּוֹס שֶׁל אֱלֹהֵי הַנְּבִיא!

מִצּוֹת "וְהַגְדַּת"

(ע"פ מנגינת "מצנה גדולה" מלים רבי אלתר)

מִצְנָה עָלֵינוּ, עָלֵינוּ לְסַפֵּר בִּיצִיאַת מִצְרַיִם...
 וְכָל הַמֶּר-בָּהּ, הַמְרַבָּה לְסַפֵּר בִּיצִיאַת מִצְרַיִם
 הָרִי זֶה מְשַׁבַּח...

אַתָּה בְּחֶרְתָּנוּ... מִכָּל הָעַמִּים.

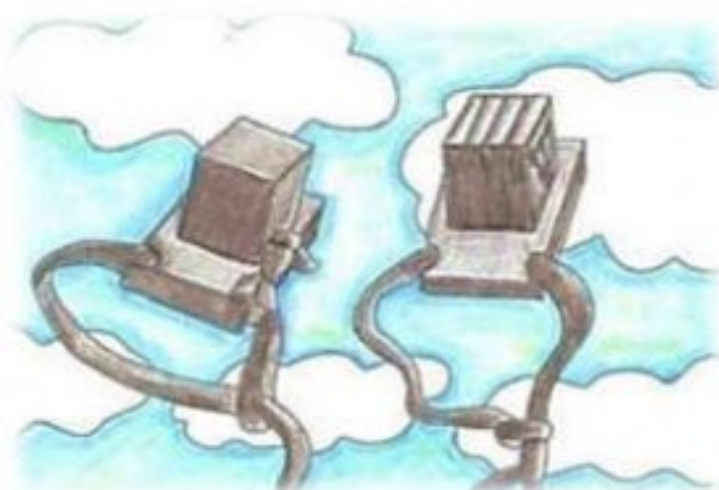
אֶהְבֶּת אֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ

וְרֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת...

וְקִדְשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ...

וְקִרְבְּתָנוּ מִלִּפְנֵי לַעֲבוֹדָתֶיךָ.

וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל... וְהַקְדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאת...

יְצִיאַת מִצְרַיִם

(שִׁיר שֶׁל חַיִּים בִּנְט עַל פֶּרֶשֶׁת בֶּא)

קִם פֶּרַעַה בְּחָצִי הַלַּיִל,

וְצִעַק לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל,

"קוּמוּ צֵאוּ מִכָּאן כָּלְכֶם,

וְעַבְדוּ אֶת אֱלֹהֵיכֶם."

מֹשֶׁה רַבֵּנוּ לֹא הִתְפַּעַל,

וְהוֹדִיעַ לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל,

שֶׁבְּלִילָה-יְהוּדִים לֹא יוֹצֵאִים,

כִּי בְּאוֹר יוֹם, לֹא כִּמוֹ גִּנְבִּים.

הִנֵּה בִּבְקָר-הַזֶּדְרָזוֹ חִישׁ אֲזוֹ,

מִמִּצְרַיִם לְצֵאת נֶחֱפֹז.

מִן הַבֶּצֶק מִצּוֹת עָשָׂה,

וְעַל שְׁכֵמוֹ אוֹתָן נָשָׂא.

וַיְהִי בַעֲצָם הַיּוֹם הַזֶּה

*יֵצְאוּ... כָּל צְבָאוֹת ה'...

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם...

נָתַן ה' אֶת חַן הָעַם

בְּעֵינֵי הַמִּצְרַיִם כָּלָם.

נָתַנוּ לָהֶם מִתְּנוֹת נִפְלְאוֹת,

כָּל־זָהָב, כֶּסֶף ו־שְׁמָלוֹת.

אֶלְפֵי גִבּוֹרִים נָשִׁים וְטָף

וְעָרַב רַב אִתָּם יַחְדָּיו,

יָצְאוּ מִמִּצְרַיִם בְּרִנָּה,

מִקֶּץ אַרְבַּע-מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה.

וַיְהִי...

מִמִּצְרַיִם גְּאֻלְתָּנוּ מִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ...

שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל...

שׁוֹמֵר שְׁאֵרֵי יִשְׂרָאֵל...

הָאוֹמְרִים... "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל".

שִׁירוֹן פֶּסַח

יִשְׂרָאֵל עַל הַיָּם (ח"י בנט)

"וַיְהִי בְשַׁלַּח פָּרְעָה אֶת הָעָם
בַּעֲמֹד שֶׁל עֵן ה' הוֹבִילָם,
בָּקַע לִפְנֵיהֶם מֹשֶׁה אֶת הַיָּם
וְהַמַּיִם חֹמָה מִימִינָם
וּמִשְׁמָאלָם.

הוֹדוּ לַה' כִּי טוֹב
כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ,
לַעֲשֹׂה נִפְלְאוֹת
גְּדֻלוֹת לַבְּדוֹ
כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ.

יֵצְאוּ מִמִּצְרַיִם פָּרְעָה וְחִזְקִיו
לְרֹדֵף אֶת הָעָם וּלְחַלֵּק שְׁלָלוֹ,
יָרְדוּ לַמְּצוּלוֹת הַיָּם וְגָלְיוֹ
מִרְכַּבוֹת פָּרְעָה וְכָל חֵילוֹ... הוֹדוּ

"וַיֹּשַׁע ה' בַּיּוֹם הַהוּא
אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם."
יַחְדּוֹ עִם מֹשֶׁה שִׁירָה הֵם נִשְׁאוּ
וַתִּשָּׂר מִרְיָם בְּתַפִּים וּבַמִּצְלֵתִים... הוֹדוּ

שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל לֹא יָנוּם

(עפ"י מִגְנִינֵת "הֵנָּה לֹא יָנוּם")

הֵנָּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן
שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל
הֵנָּה ה' מֶלֶךְ אוֹתָם
בַּעֲמֹד אֵשׁ וְעַמּוּד עָנָן.

עַמּוּד הָאֵשׁ בְּלִילֹת מַלְּכֻם
לְהַאֲרִיר לְיִשְׂרָאֵל אֶת דֶּרֶכֶם.
עַמּוּד עָנָן בַּיּוֹם
מוֹבִיל מִמָּקוֹם לְמָקוֹם.

עָנָן מִיֶּשֶׁר הַדֶּרֶכִּים
וּמִגֵּן הוּא מִפְּנֵי מִזִּיקִים
נֹחָשִׁים, עֲקָרִיִּים מִפְּחִידִים
שִׁמְפְּרִיעִים לְיִשְׂרָאֵל בְּדֶרֶכִּים.

וְהֵנָּה כְּשִׁפְרָעָה מִתְקַרֵּב בְּחֵילוֹ
לְהַזִּיק לָעָם יִשְׂרָאֵל,
הַחֲשִׁיד לָהֶם ה' בַּעֲנָן אֶת דֶּרֶכּוֹ
אֶת חֲצִיו ה' הַטוֹב הַחֲזִירוֹ.

ה' שִׁמְרָךְ ה' צִלְךָ
עַל יָד יְמִינְךָ...

כֹּה אָמַר... ה',
זָכַרְתִּי לָךְ חֲסִד נְעוּרֶיךָ
אֶהְבֶּת כְּלוּלְתֶיךָ...
לְכַתֵּךְ אַחֲרֵי בְּמִדְבָּר
בְּאַרְץ לֹא זְרוּעָה.

אַמֶּת מִמִּצְרַיִם
(נִיטוֹן וִיז'נִיץ עֵתִיק יוֹמִין)

אַמֶּת. מִמִּצְרַיִם
גְּאֻלְתֶּנוּ ה' אֱלֹקֵינוּ.
וּמִבֵּית עֲבָדִים
פָּדִיתֶנוּ...
כָּל בְּכוֹרֵיהֶם הִרְגָתָ.
וּבְכוֹרְךָ יִשְׂרָאֵל גְּאֻלְתָּ.
וְיָם סוֹף בָּקַעְתָּ.
וְזָדִים טִבַּעְתָּ.
וְיִדִּידִים הִעֲבַרְתָּ.

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל (הלל)

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, בֵּית יַעֲקֹב מַעַם לַעֲזוֹ.
הִיָּתָה יְהוּדָה לְקִדְשׁוֹ, יִשְׂרָאֵל מִמְּשֻׁלוֹתָיו.
הַיָּם רָאָה וַיָּנֹס, הַיָּרְדֵּן יָסַב לְאַחֲרוֹ.
הַהָרִים רָקְדוּ כְּאֵילִים, גִּבְעוֹת כְּבָנֵי צֶאֱן.
מֶה לָּךְ הַיָּם כִּי תִנּוּס, הַיָּרְדֵּן תִּסָּב לְאַחֲרוֹ.
הַהָרִים תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים, גִּבְעוֹת כְּבָנֵי צֶאֱן.
מִלִּפְנֵי אֲדוֹן חוֹלֵי אֶרֶץ, מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב.
הַהִפְכִי הַצּוֹר אֲנִים מִיָּם, חֲלֹמִישׁ לְמַעֲיָנוּ מִיָּם.

בְּבִקְעָה

בְּבִקְעָה יָם סוֹף עָמַד רָאוּ הַיָּד הַגְּדוֹלָה וַיִּירָאוּ.

הַמַּעֲבִיר בְּנָיו

הַמַּעֲבִיר בְּנָיו בֵּין גִּזְרֵי יָם סוֹף,
אֶת רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתַהוֹמוֹת טִבַּע.
וַרְאוּ בְּנָיו גְּבוּרָתוֹ, שִׁבְחוּ וְהוֹדוּ לִשְׁמוֹ.

שִׁירוֹן פֶּסַח

שִׁבַּת שִׁירָה

(עפ"י מנגינת "אדיר הוא")

שִׁירָה חֲדָשָׁה שֶׁבָּחוּ גֵּאוּלִים
בְּאֶשֶׁר שָׁזְכוּ לְכָל הַנְּסִים
כָּל עַצְמוֹתַי תִּאֲמַרְנָה שִׁירָה
וְכָל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל קֵה!

לֹא רַק אֲנִי

כִּי הַיּוֹם

כָּל כְּלִי שִׁירָה.

בְּהִסְתַּכְלוֹת שֶׁל "יֵשׁ לִי כָּל"
אֲנֵעִים אֶת הַתַּפְּלָה.

מִה נָּעִים לַעֲשׂוֹת

מִצְוֹתַי כְּמוֹ שִׁירָה

כְּבֶר נְשִׁיר שִׁיר חֲדָשׁ

בְּבִיאת הַגָּאֻלָּה.

תָּף מוֹכֵן לַגָּאֻלָּה

(עפ"י מנגינת רבי אלימלך)

הָאֲמֵהוּת הַצְּדִיקוֹת
הֵיוּ מֵאֵד מֵאֵד צְנוּעוֹת
וּבְזִכְוֹתָן יִצְאֵנוּ מִמִּצְרַיִם.

לֹא שֶׁנּוּ הֵן אֶת שְׁמוֹתָן

לֹא שֶׁנּוּ אֶת לְשׁוֹנָן

וְלֹא שֶׁנּוּ הָאֲמֵהוּת אֶת מִלְּבוּשָׁן.

אֶת הַתַּפִּים לִקְחוּ אִתָּן

שֶׁלֹּא יִשְׁמַע אִישׁ אֶת קוֹלָן

בְּהוֹדְלָה גְּדוּלָּה הֵן שָׂרוּ וְרָקְדוּ.

כָּל בֵּית צְנוּעָה גַּם מַחֲכָה

עִם תָּף מוֹכֵן לַגָּאֻלָּה

שִׁיבְנָה בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ בְּמַהֲרָה!

וְהִיא שֶׁעֲמָדָה

וְהִיא שֶׁעֲמָדָה

לְאֲבוֹתֵינוּ וְלָנוּ,

שֶׁלֹּא אֶחָד בְּלִבָּד

עָמַד עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ,

אֲלֵא שֶׁבְּכָל דּוֹר וְדוֹר

עוֹמְדִים עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ,

וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא

מַצִּילֵנוּ מִיָּדָיו.

סוּס וְרוֹכְבּוֹ

(עפ"י מנגינת "קול צהלה ורינה")

וְתִקַּח מִרְיָם אֶת הַתַּפִּים

לְהוֹדוֹת לַה' עַל הַנְּסִים.

"אֲשִׁירָה לַה' כִּי גָאָה גָּאָה

סוּס וְרוֹכְבּוֹ רָמָה בָּיָם".

אֹי, סוּסִים שָׂרָק עוֹזְרִים הֵם

נִעְנָשִׁים בָּיָם יַחַד אִתָּם.

סוּס וְרוֹכְבּוֹ טָבְעוּ בָּיָם

רָאֵתָה וְלִמְדָה מִרְיָם.

אֵי אֵי אֵי אֵי

סוּס שָׂרָק עֶזְרָה לְדַבֵּר עֲבָרָה

קִבֵּל הוּא עֲנֵשׁ עוֹד לִפְנֵי הַמִּצְרֵי הָאֲכֹזֵר.

אֵי אֵי אֵי אֵי

אֲנַחְנוּ הַבְּנוֹת זֹכּוֹת וְעוֹזְרוֹת

לְדַבֵּר מִצְוָה

אֵי אֵי אֵי אֵי

עוֹזְרוֹת לִילְדִים, עוֹזְרוֹת גַּם לְאֲבוֹת

בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה לְעוֹדֵד וּלְלוֹת

אֵי אֵי אֵי אֵי

כְּמָה זְכִיּוֹת כְּמוֹ יְהוֹמִים אֲנִי אוֹסְפוֹת

אֲשִׁירֵנוּ מִה טוֹב חֲלִקְנוּ

וּמִה נָּעִים גּוֹרְלֵנוּ

שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים.

שִׁירוֹן פֶּסַח

על הסלע הקד... ויצאו מים.

מים חיים

(עכ"י מנגינת "ומשה הכה עם סלע")

ואברהם שלח שליח
להביא לאורחים מים
ומשה הכה על סלע
ויצאו ממנו מים...

אברהם שלח שליח
ולא את עצמו הטריח
להביא מים!
ומשה נשלח לסלע
כשליח ה' יתברך
להביא מים!

שליחו של אדם כמותו
אך טוב הוא - משליחו!...

משה נשלח עוד פעם לסלע
להוציא ממנו מים...
אך הפעם אמר ה' למשה,
לדבר הוא אל הסלע...

אך במקום שידבר - נתן מכה,
לא התגבר - אוי לנו! משה,
עקשו כבר לא יכנס לארץ ישראל
עד ביאת הגואל.

כלפי מעלה (מסכת ראש השנה)

וכי ידיו של משה עושות מלחמה...
אלא בזמן... שישראל
מסתכלים כלפי מעלה
ומשעבדים את לבם לאביהם שבשמים
היו היו היו... מתגברים...

זכור

תמחה את זכר עמלק
מתחת השמים לא תשכח...
ומח שמו וזכרו, ונמח זכורו
מלהזכירו, בזכרון קדוש...

לחם משנה

(במנגינת "ציון הלוא תשאל")

פאר וואס דארף מען שבת לחם משנה
וילל מען האט געגעסן אין מדבר מן...

יעדן טאג איז אראפ געגאנגען איין עמר
פרייטיג איז אראפ געגאנגען צוי
אויף פרייטיג און אויף שבת...

המוציא לחם מן השמים

(במנגינת "כד יתבין ישראל")

אברהם אבינו ישב פתח האהל
לאורחים הוא צפה וזכה.
ביום השלישי לבריתו של אברהם
ה' הוציא חמה מנרתיקה.

ולפתע הם הופיעו, האורחים
כשלשה ערבים מאבקים.
ואבינו אברהם כה מאשר
כי כה רצה לזכות להכניס אורחים.

פנה הוא אל אשתו, לשרה הצדיקה
שתלוש בצק לעשות עוגות.
"אלוש", ענתה שרה לבעלה
ולשה בצק ענק - שלש סאה.

לא ותרה היא לשפחה על המצוה
ללוש את הבצק במקומה
אך על השקר העצום היא לא חלמה
מן השמים מתנה כה נפלאה.

אמרה היא "אלוש" והאכילה מלאכים
בלחם מן הארץ, של אנשים.
האכיל ה' לצאצאי שרה ב"אלוש"
לחם מן השמים, של מלאכים.

